

VERENIGDE VOGELVRIENDEN WOMMELGEM

Secretariaat V.V.W.

Jozef Reusenslei 165

2150 Borsbeek

Blog: <http://www.bloggen.be/vvw/>

Mobiel: +32(0)497-20 28 82

Mail: edvago@gmail.com

Lokaal V.V.W. :
Recreatiedomein Fort 2
Fort 2 straat z/n
2160 Wommelgem (Laar)
1ste verdiep lokaal 107

Aanbevolen activiteiten.
Waarop we iedereen vriendelijk uitnodigen!

Pietjes Praatcafé

Zondag 07 september 2025, van 9;30 u. tot 12.00 u.

Zondag 05 oktober 2025, van 9;30 u. tot 12.00 u.

Zondag 02 november 2025, van 9;30 u. tot 12.00 u.

V.V.W.-lokaal 107, 1ste verdiep Fort 2

BARBECUE

Zaterdag 13 september 2025

V.V.W.-lokaal 107, 1ste verdiep Fort 2 , Wommelgem

Vooraf inschrijven VERPLICHT!

(Alle aankondigingen, zie in rubriek ACTIVITEITEN voor meer informatie.)

CLUBNIEUWS

Ring bestellingen.

Kweekseizoen – 2026.

We verzoeken onze leden om ringen voor het kweekseizoen 2026, te bestellen bij onze secretaris en dit tijdens een van onze activiteiten. Gebruik van de voorziene bestelformulieren wordt zeer geapprecieerd.

<u>1ste groepsbestelling</u>	<u>Voor 15-07-2025</u>
<u>2de groepsbestelling</u>	<u>Voor 15-09-2025</u>
<u>3de groepsbestelling</u>	<u>Voor 15-11-2025</u>
<u>Individuele bestelling</u>	<u>NA 14-11-2025</u>

Ringen voor het kweekseizoen **2026**, kunnen worden besteld. Onderstaande groepsbestellingen zijn voor V.V.W. leden zonder kosten.
Graag betalingen voor ringen en bijhorend lidgeld storten op onze zicht-rek. ARGENTA rek. nr. BE34 9734 7637 2690. Met vermelding van uw stamnummer(s)

Let op! Bij individuele bestellingen en spoedbestellingen worden verzendkosten aangerekend.

Bestelformulieren kan je vinden op de website van de respectievelijke federaties. Ook op elke activiteit zal onze secretaris er enkele beschikbaar hebben.

Onze leden blijven sparen!

Versele-Laga Fidelity Club

V.V.W. leden sparen **de Fidelity Club-punten** die op de grootverpakkingen Prestige, Prestige Premium, NutriBird en Orlux voorkomen.

Graag melden we jullie dat voortaan de gespaarde punten met voorkeur kunnen worden overhandigd aan **FRANK MEEUS**. (Eventueel bij iemand anders van het V.V.W.-bestuur.)

Dank aan IEDEREEN die ons steunt bij deze spaaractie!

- ✓ Lokaal open: **ELKE EERSTE ZONDAG v/d MAAND**, behalve jan-jul-aug.
- ✓ **OPGELET: Vanaf 2025 worden PVC ringen niet meer aanvaard op C.O.M.- tentoonstellingen.**
- ✓ We verzoeken onze leden vooraf aan hun ringenbestelling de richtlijnen van de federaties erop na te lezen. Je kan die vinden op de desbetreffende websites van K.A.O.B. & K.B.O.F.
- ✓ De Poort van Nifra - Van Camp bvba is gesloten.

ACTIVITEITEN

Pietjes praatcafé

In onze lokalen nrs. 107 en 108, vanaf 9.30 uur tot 12.00 u.

Wat is de bedoeling van deze bijeenkomsten?

- ✓ **Lidgelden betalen, Ringen afhalen en bestellen.**
- ✓ Uitwisselen van informatie, raad vragen en meningen delen.
- ✓ Aanschaffen voor een prikje van de in ons lokaal aanwezige tweedehands spullen. Die ons o.m. geschonken zijn door (oud-)leden.
- ✓ Eventueel overdragen van vogels, altijd in overeenstemming met de wettelijke reglementeringen dienaangaande.
- ✓ Kennismaken met andere vogelliefhebbers enz.....

Dit alles in een gemoedelijke sfeer. En niet vergeten, ons lokaal is publiek toegankelijk voor iedereen. Breng gerust je vrienden of kennissen mee!

IEDEREEN is WELKOM!

Super Gezellige BARBECUE - zaterdag 13 september 2025,
In ons V.V.W. lokaal om 19.00 uur.

Iedereen wordt vriendelijk uitgenodigd om gezellig mee te komen barbecueën aan de democratische prijs van **17,00 € p/p**.

Hiervoor leggen we p/p. 3 stukken vlees op het rooster.

Natuurlijk voorzien we de nodige salades, sausjes en brood om jullie magen te vullen. Drank is **inbegrepen** en wordt gratis geschonken door onze club.

Ons lokaal zal open zijn vanaf 17.00 u. en we eten omstreeks 18.00 u.

Om tijdig bij de traiteur onze bestelling te kunnen plaatsen moeten inschrijvingen ons gekend zijn, **ten laatste 07 september 2025**, dag van ons eerstvolgend Pietjes Praatcafé. Een berichtje aan het secretariaat of bestuurslid volstaat. Een mail wordt geapprecieerd! (*Vooraf betalen op onze bankrekening a.u.b.*)

We hopen die dag vele leden met familie, vrienden of kennissen te mogen begroeten.

Iedereen is welkom!!

CLUBINFORMATIE

“Verenigde Vogelvrienden Wommelgem”

ACTIVITEITENKALENDER – 2025

Activiteit	Dag	Datum	Tijd	Plaats
Nieuwjaarsreceptie	Ma.	06 jan.	19.00 u. - ???	Lokaal 107-108
Pietjes Praatcafé (ledenvergadering)	Zon.	02 feb.	09.30 u. – 12.00 u.	Lokaal 107-108
Pietjes Praatcafé	Zon.	02 mrt.	09.30 u. – 12.00 u.	Lokaal 107-108
Pietjes Praatcafé	Zon.	06 apr.	09.30 u. – 12.00 u.	Lokaal 107-108
Pietjes Praatcafé	Zon.	04 mei	09.30 u. – 12.00 u.	Lokaal 107-108
Gezellig Samen Zijn				---
Pietjes Praatcafé	Zon	01 jun.	09.30 u. – 12.00 u.	Lokaal 107-108
Juli en augustus		Geen	Pietjes Praatcafé	
Pietjes Praatcafé	Zon.	07 sep.	09.30 u. – 12.00 u.	Lokaal 107-108
Barbecue	Zat.	13 sep.	17.00 u; - ???	Lokaal 107-108
Pietjes Praatcafé	Zon.	05 okt	09.30 u. – 12.00 u.	Lokaal 107-108
Pietjes Praatcafé	Zon.	02 nov.	09.30 u. – 12.00 u.	Lokaal 107-108
Pietjes Praatcafé	Zon.	07 dec.	09.30 u. – 12.00 u.	Lokaal 107-108

* Alle gegevens onder voorbehoud van mogelijke wijzigingen.

“Verenigde Vogelvrienden Wommelgem”

Rekeningnr.: Argenta rek. nr.: BE34 9734 7637 2690

Clublokaal: Recreatiedomein Fort 2 – Wommelgem – 1ste verdiep lokaal nr. 107

Blogadres: Alle club informatie steeds op: <http://www.bloggen.be/vvw/>

Facebook: <https://www.facebook.com/Verenigde.Vogelvrienden.Wommelgem/>

Verswijvel Werenfried (WO 095 – AD847) – **Voorzitter a.i., Penningmeester**

Zetel v/d vereniging:

Sportstraat 48 – 2160 Wommelgem

Tel: 0494 89 74 97

E-mail: werenfriedv@hotmail.com

Van Gool Eddy (WO 173) – **Secretaris, Ledenadministratie en Ringen A.O.B. en K.B.O.F.**

Secretariaat:

Jozef Reusenslei 165 – 2150 Borsbeek

Tel: (0)3-322 82 16 – Gsm: (0)497-20 28 82

E-mail: edvago@gmail.com

Meeus frank (WO 113) – **Lokaalhouder & Materiaalbeheer**

Bossenstraat 40 – 2547 Lint

Tel: 0498-57 20 03

E-mail: frapezoolint@telenet.be

Hoor je graag bij, "Verenigde Vogelvrienden Wommelgem"??

Dat kan als lid aangesloten bij,

Type	K.A.O.B. en/of K.B.O.F.	Per Jaar
A	K.A.O.B. + Digitaal " De Vogelwereld"	22 €
B	K.A.O.B + Magazine " De Vogelwereld"	35 €
C	K.B.O.F. + Digitaal " Witte Spreeuwen"	22 €
D	K.B.O.F. + Magazine " De Witte Spreeuwen"	32 €
E	K.A.O.B. + K.B.O.F. beide digitaal	37 €
F	K.A.O.B. + K.B.O.F. + Beide Magazines	60 €
G	K.A.O.B. Magazine + K.B.O.F. Digitaal	50 €
H	K.B.O.F. Magazine + K.A.O.B. Digitaal	47 €
I	V.V.W. Steunend lid (met V.V.W. Nieuws Magazine).	20 €

Optie "Digitaal" betekent dat het magazine met een paswoord te lezen is op de Gsm, Tab of PC.

*Als U de Magazine optie hebt genomen dan wordt dit per post naar U verzonden.
In alle contributies 2025 is ons trimestrieel "Nieuws Magazine" in begrepen.*

Alle mogelijke V.V.W.-contributies vanaf lidmaatschap 2025

Vul om lid te worden onderstaand formuliertje in en zend het aan:

V.V.W.-secretariaat, Jozef Reusenslei 165 – 2150 Borsbeek

E-mail: edvago@gmail.com

Gelieve uw storting uit te voeren op **V.V.W. Rek.nr.: BE 34 9734 7637 2690**

Met **mededeling**: Uw naam, lidgeld 2025 of 2026 en de gepaste letter (A, B, C, D enz.)

Uw lidmaatschap wordt pas effectief na betaling.

Naam
Straat en nr.
Gemeente
Postcode
Telefoon
E-mail
Geboortedatum
Rijksregisternummer
Ik wens lid te worden van V.V.W. maak uw keuze, A, B, C, D, E, F, G, H, I, en bevestig hiernaast:

EDUCATIEVE BIJLAGEN

Uit de oude doos, ondertussen 21 jaar geleden.

Auteur: Guido Verswijvel

Lausanne (Zwitserland)

52ste C.O.M. Wereld kampioenschappen siervogels

2004

November 2003

Ik had de hoop al lang opgegeven om het wereldkampioenschap siervogels dat dit jaar plaats vond in Lausanne te bezoeken. Maar uit onverwachte hoek werd plots op de valreep nog een mogelijke oplossing aangeboden.

Enkele doorwinterde vogelkwekers van de V.V.W. staken de koppen bij elkaar en er werden snel snode plannen gesmeed. Uit onderlinge contacten bleek dat er plotseling 6 geïnteresseerden waren voor een reisje op eigen kost naar Zwitserland. Door dit gegeven kampten we met een bijkomend probleem. Niemand van de reislustige bezat een voertuig met zoveel zitplaatsen. De eventuele oplossing om samen te reizen was het huren van een mono volumewagen. In Meise contacteerde François Vos een

autoverhuurbedrijf en omdat de prijs nogal bleek mee te vallen bespraken we onmiddellijk een Renault Espace. Alle kosten, verbruikte brandstof, de huur van de auto, logies, maaltijden en dranken deelden we. Dit was de gemakkelijkste formule. We planden een 2-daagse reis met overnachting. Dit was geen luxe aangezien de reisafstand heen en terug iets meer dan 1.600 km bedroeg. Vooraf raadpleegden François en ikzelf het internet. Al- dus dit medium was er een geschikte overnachtingsplek op ongeveer 100 km voor onze eindbestemming Lausanne en belangrijk, nog in Frankrijk, dus aan billijk tarief. We vonden Ferme-auberge du Rondeau avec cuisine Gourmande te Lavans-Vuillafans, met een zestal beschikbare kamers. Aan- gezien de afstand dus op een uurtje rijden van Lausanne, rustig gelegen en zoals bij aankomst bleek inderdaad in the middle of nowhere.

Vrijdagavond 30 januari 2004 - 18.00 uur;

Schransweg te Wommelgem, verzamelplaats voor het transport naar Meise. Twee eigen wagens, in beheer van retour chauffeurs, gepakt en gezakt met ballast van de 6 trippers starten om 18.20 u. plaatselijke tijd. Deze bestuurders waren met de opdracht belast ons veilig naar het ver- huurbedrijf te brengen waarna ze de wagens weer thuis achter slot en grendel in de garage zouden stallen. Daar moesten we ons dus al geen zorgen om maken. Nu bleek echter Meise verder te zijn dan we dachten. Weliswaar als je onvoorbereid een straat moet zoeken waarvan je dus niet correct weet waar ze is. Het duurde zowat een uurtje vooraleer we op het juiste adres arriveerden en dat was veel te laat. De uitbater van het bedrijf bleek de riem te hebben afgelegd om van het weekend te genieten en verwachtte ons duidelijk niet meer. Nochtans stond er een Espace klaar voor de gesloten garagepoort van de zaak. We klopten even op de poort, geen gehoor, dan maar aan de voordeur gebeld, idem, geen reactie. Even gewoon gewacht, terwijl enkelen de hoofden schuin naar omhoog gericht hielden. Mogelijk konden we een schim van beweging waarnemen in de schijn van het op de eerste verdieping brandend licht. Nog steeds geen te- ken van leven. Dan maar gebruik gemaakt van een noodscenario, op Bart

zijn gsm werd een nummer gevormd.....riiiinnng, riiinnng, aan de andere kant van de lijn. “Hallo “, aan de garage, “Haa.. meneer, u verwachtte ons misschien niet meer? Maar we staan beneden aan de garage te wachten”. De reactie “Eigenlijk niet neen “, “maar heuu, geen probleem, ik kom zo naar onder.” De man bracht in zijn hand rinkelend de sleutels en presenteerde de klaarstaande Espace. In drie zinnen gaf hij een snelcursus Renault rijden. Even nog informeerde hij wie er ging chauffeurs en dat was dat. Ludo vroeg de man terwijl hij de autosleutels aannam of er sneeuwkettingen aan boord waren. Je weet maar nooit, het is immers winter. De verhuurder antwoordt “Neen, waar gaat trouwens de reis naartoe?” In drievoud “Even naar Lausanne “. De man vragend “Is dat niet in Zwitserland? “François smalend, “Ja, als alles volgens plan verloopt wel “. Terwijl hij al op de terugweg was om van het deugddoende weekend verder te gaan profiteren riep hij “Steek bij terugkomst de centen maar in de brievenbus en zet de auto maar op dezelfde plaats terug.” François lachend “Ok, komt in orde! “Onderling ontstond wat gemompel over het feit dat dit allemaal zo simpel was als bonjour. De één deed het zijportier open, de ander het kofferdeksel en de bagageruimte was op een wip en een knip gevuld. Plotseling vroeg Werenfried of er nog extra ruimte over was voor zijn vogeltransportkist. Ik antwoordde hem “neen, alles is zo goed als vol ” Héla, héla, zo niet hé! “Speelde hij op.” ‘k ga vooral naar de verkoopvogels kijken, daar moeten er mee van naar Wommelgem”, “als er tenminste degelijke Italianen tussen zitten”. “En waar moet ik die dan inzetten?” Lachend stelde Ludo hem gerust tijdens het afscheid nemen van de thuisblijvers. Onder in de kofferruimte stond een dubbele loper. Dus plaats genoeg, geen paniek. Met een tevreden blik en na verificatie op eten en drank voorziening voor de mogelijke aankoop en zichzelf stapte ook Werenfried, als laatste in. De motor draaide al warm en dus kon eigenlijk gestart worden, al wuivend en zwaaiend deden we dat.

Het voertuig bood bestuurder Ludo Smits en de medepassagiers genoeg comfort om aangenaam, zonder stijve benen, een 10-tal uurtjes, stops inbegrepen, op de baan te zijn. Ook al stonden bij vertrek reeds 278.000 km op de teller, tot in Luxembourg, de eerste halte, een probleemloze rit. Hier werd even vlug de benzinetank volgegooid met voordelige brandstof en een plas, rookpauze ingelast. Bart en ikzelf hielden eraan niet te roken in de auto. Wanneer je samen met vier niet rokers in enkele kubieke meter lucht reist, over een afstand van meer dan duizend zeshonderd kilometer, leek mij dat vanzelfsprekend al was dat niet altijd gemakkelijk! Beiden nu het kon eindelijk genietend van een sigaret en een sigaartje resumerden we dat er hier al een flink pak sneeuw lag op +/- 130 km van thuis. We stelden vast dat de autobaan uitstekend berijdbaar was met de medewerking van tonnen strooizout.

Weinigen hadden verwacht om ondertussen 22.30 hr. Geworden,

Zulks een massa vooral jongen mensen aan te treffen langs de autosnelweg. Tot onze bliken vielen op de in veelvoud aanwezige tourcars, netjes naast elkaar geplaatst op de voorziene parkeervakken. Daartussen stonden enige dubbeldekkers waarvan sommigen heel kleurrijk voorzien van in het oog springende reclame. Allemaal voor de wintersport gebieden. Dat verklaarde meteen de toch wel wat storende wriemelende mensenmassa, die me vooral geluidsonvriendelijk overkwam. We hadden samen plaatsgenomen rond het enige nog vrije buffetafeltje vlak bij de uitgang. Patrick, genoot zichtbaar van het aangeschafte bekertje warme koffie, met melk. Hij leegde het met smaak tot op de bodem. Hup, goed gemikt. Het lege nog voelbaar warme plastic drankbekertje klettert heen en weer tegen de wanden van de afvalvanger en belande door de zwaartekracht onderin. De forse ronde aluminium container diende ervoor en maakte geen bezwaar. Deze beker was tenminste leeg, soms was er nog een

plakkerige hete bruine smurrie in. Niet zo aangenaam om over je heen gekieperd te krijgen.

Onder het warme luchtelement dat boven aan de schuifdeur bevestigd was door verlieten we de shop om onze reis verder te zetten.

Ergens zowat halverwege vielen stilaan de gebruikelijke gesprekken stil. De moeheid nam naargelang de nacht vorderde langzaam de bovenhand. Gelukkig dat Ludo niet slaperig achter het stuur zat. Ik heb dit héél goed in de gaten gehouden. Het is me immers toch niet mogelijk om in de auto een dutje te doen. Daarvoor ben ik altijd te alert. François was een volwaardig bijrijder en plichtsbewust heeft hij heel de heenreis ons gezelschap op het juiste spoor gehouden. Bart, Patrick en Werenfried daarentegen hadden zich wat onderuit laten zakken en hebben getracht al slapend zo een beetje de tijd te doden. Dat lukte hun blijkbaar nu en dan wel, aan de stiltes te horen. Ondertussen ving ik flarden, enige stukjes, van het gesprek op dat vooraan in de cockpit gevoerd werd tussen Ludo en Swa. Ik knoopte en puzzelde de eindjes aan mekaar en begreep eruit dat we te vroeg op onze bestemming zouden aankomen voor het ontbijt. Dus zou er onderweg nog eens gestopt worden op een parking om eventueel anderhalf uur te rusten. Ahhaaa, had ik dat goed gehoord? Ik hoopte dat er TV was, 't zou niet mooier kunnen, als er ook Fransen geïnteresseerd waren in de Belgische vrouwenfinale van het Australië Open tennis-toernooi. Enkele kilometer voor Besançon was het zover. Ludo gaf de richtingsaanwijzers het commando tot knipperen, terwijl hij vertraagde stuurde hij ons karretje gezwind de bocht door die de toegang van de parking voorafging. De met asfalt overgoten weg tekende scherp af te midden een flinke witte sneeuwmassa. Hij bracht de wagen zonder één schuivertje perfect aan de kant tot stilstand.

Zaterdagmorgen 31 januari +/- 3.00 uur 's nachts.

Als bij wonder waren plotseling de slapers wakker. Waarschijnlijk gewekt door het openen en sluiten van de portieren. Zo waren in een wip alle passagiers de shop binnengetrokken op zoek naar sanitair en.... Een TV. Beiden waren aanwezig en de uitbaatster van dienst was zo vriendelijk even het poetswerk aan de kant te leggen om ons een warme kop koffie te schenken. Op het tv-scherm verscheen plotseling de mededeling dat rechtstreeks zou overgeschakeld worden naar Australië wanneer het tennis van start ging. Hiervoor moesten we 20 minuten geduld opbrengen, dat was een kleintje voor de 4 geïnteresseerden. François en Ludo maakten het voornemen om de tijd van deze rustpauze nuttiger te gebruiken. Zij gingen beiden terug naar de auto en vleiden zich zo comfortabel mogelijk in de lederen fauteuils. Samen begonnen ze schapen te tellen en door dit klassiek trucje gelukte het hen om menig boompje, zeg gerust bos, te vellen. Moeiteloos verrichte ze gelukzalig weggedroomd in een wat diepere slaapfase deze arbeid.

De rest van het gezelschap zat vol spanning aan het tv-scherm gekluisterd, de één was fan van Kim en de ander van Justinne. Wie het gehaald heeft is ons aller gekend maar hoeveel chocomelkjes ons dat heeft gekost daar mag je naar raden! Feit was dat degene die van tennis hielden er maar al te graag hun slaap voor opofferden. Na afloop van de match trokken we al lallend over iets wat leek op poollicht, maar dat simpelweg een of andere laserstraal in de lucht was, terug naar de wagen. Ondertussen ontwijken ik en Bart een sneeuwbalgevecht dat tussen Werenfried en Patrick nogal heftig aan gang was. Eens kijken of we de slapers gewekt krijgen. Geen probleem, enkele van de doel missende keiharde ballen waren pardoes zowel op als tegen de Espace gesmakt daar word je bruusk wakker van!! Instappend brengen we verslag uit over de tennisfinale aan de

achterblijvers terwijl die zich gereed maakten om het voorlaatste traject van de heenreis aan te vatten.

In contradictie met het afnemen van de kilometers viel ons op dat het sneeuwtapijt leek dikker te worden. Slechts bij het verlaten van de snelweg kregen we over dit vermoeden een bevestigend beeld. Nu we in snelheid verminderd ons van het ene naar het andere kleine plaatsje begaven en ondertussen enkel ongestrooide wegeltjes achterlatend onze logiesplaats naderden viel dit sterk op. Plots op de hoek van een kruispuntje te Lavans-Vuillafans flitste in de lichtstralen van de auto iets voorbij dat leek op een naambordje. Ja zowaar, toch niet waar zeker! Na verificatie bleek de oplettendheid terecht we moesten dit bordje met de tekst “Ferme-auberge” volgen. Link opdraaiend lichts hellend en erg slingerend vervolgden we de ongestrooide aangeduide weg. Na zowat een half uurtje rijden, op een steeds herbergzamer en dikker besneeuwd hobbelig smaller wordend pad zonder sneeuwkettingen..... Goed geraden even in een tractorspoor de weg afgegleden in pakweg een 70 cm dik wit tapijt. Uitstappen maar, duwen met man en macht trachten ons karretje weer in het goeie spoor te krijgen. Onbegonnen werk zo bleek na vergeefse moeite, daar hingen we zo vast als een pot ergens in Frankrijk.

In the middle of nowhere om 6.30 uur s' ochtends

Met een ondertussen zo goed als lege maag. Gelukkig was het niet stikdonker die sneeuwlaag had toch iets positiefs! Je kon eender welk donker object afgetekend onderscheiden tegen de berghellingen. Staat ginds precies geen bordje identiek aan dat van daarstraks? Tot over de knieën in de sneeuw baant François er een weg heen. Hij gaat het plaatje voorbij richting iets wat moet doorgaan voor een boerderij. We concluderen dat hij

wellicht hulp gaat vragen, ze zullen lachen bedenken we snel, zaterdagochtend om dit uur! Na herhaaldelijke pogingen staken we de reddingsoperatie het is verloren arbeid geweest geen doorkomen aan. Even later trek het verontrustend gebelaf van een hond in de verte onze aandacht. Automatisch kijken we op in de richting van dit alarmsignaal. Verscholen achter enkele grillige dennen maar toch duidelijk merkbaar zien we plotseling twee gebundelde lichtstralen vanaf de boerderij onze richting uit bewegen door het landschap. Een herkenbaar motorgeluid verradt de aankomst van een tractor. Achterop zit monsieur François en na wat vriendelijk bonjouren weet hij ons te vertellen dat we een ongeluk met een geluk hebben. Ten eerste heeft hij bereidwillige mensen, om ons uit deze penibele situatie te verlossen, gevonden en ten tweede wordt bovendien ondertussen de tafel gedekt, pour notre dejeuner. Rijden we toch niet vast zeker vlak bij ons logiesadres! Het had véél erger gekund na wat geschater en met welkome hulp van de trekker slibberen we zo goed als tot op het erf van de ferme. Na kennismaking danken we uitvoerig met Merci beaucoup Merci, Merci en encore Merci onze gastheren. Zij sturen ons onverwijd maar vriendelijk aan een gedekte tafel in de diner chambre waar knisperend houtvuur een gezellige sfeer creëert. Hier werd tijdens het ontbijt uitvoerig nagekaart over het gebeuren en na de toewijzing van onze kamers genoten we een opfrissend toiletmoment.

Nu het laatste stukje nog naar Lausanne. François, overigens tussen haakjes (chapeau voor het vlot spreken van de Franse taal), vroeg aan onze

gastheren of het doenbaar was om de resterende afstand af te leggen via de secundaire weg om op die manier de kosten van een verplicht Zwitsers autoroute vignet te besparen. Het wordt ons ten stelligste ontraden omdat de route niet overal veilig en vlot te berijden is en vooral veel tijd vergt. We krijgen de raad mee om gewoon trachten de grensovergang te passeren langs de autosnelweg zonder aankoop van een vignet. Klaarblijkelijk moet bij het betrappen van deze overtreding enkel de kaartprijs worden betaald en geen extra boete. Dus beslissen we het erop te wagen.

Ongeveer 9.30 uur,

Vooruit met de geit, naar het echte gebeuren. We rijden als aanloop naar het topevenement vlot over de autoweg tussen deze dag zonovergoten feeëriek glinsterend besneeuwde landschappen. Even vertraagt verkeer aan de grensovergang zelf. Plots!! Gestamel van Bart, godvr..., godvrddme eensklaps net voor de douanebeambte van dienst gooit hij zijn portier open en horen, zien, sommigen iets bruisend door overdruk ontsnappen richting afvoergoot haast namen we de arme man verder mee Zwitserland in met natte ondergespoten Red Bull schoenen. Je weet wel; daar krijg je vleugels van, was zo goed als de realiteit dat eigenste moment. Ga met zo'n mannen op reis!! 't is gedorie om zonder vignet in de bajes te vliegen. 'k weet niet of dat onafgesproken standje aan de situatie van het vignet heeft meegeholpen! Maar,..... we waren in Zwitserland al twijfelde ik even aan de norsheid op het gezicht van de geüniformeerde of we zonder opsporingsactie hiervan af zouden komen. Onze reis werd zowaar simpelweg verdergezet en omdat Bart het voorval tot in de details geanimeerd uiteenzette aan ons gezelschap gierden we het uit van het lachen dat het een lust was. Lausanne 1 km stond aangegeven op een immens groot bord van Zwitserse precisie makelij. Opgehangen boven de autosnelweg. Je kon er niet naast kijken dan maar niet de bedenking maken; "stel dat

het naar beneden komt exact op het moment dat je eronderdoor gaat, en je de show niet haalt vlak voor de arrivée”!!! Nu nog Congres en Expositiecentrum Beaulieu vinden waarschijnlijk ergens richting Centre Ville. We merken aan de animeuse bewegingen van onbeholpen vreemdelingen in de buurt van een parking dat we toevallig vlak bij ons doel moesten zijn. We besluiten het erop te wagen toch ook hier de wagen te parkeren met het risico een eindje te hoeven stappen. Het is een goed herkenbare plek en nog ruimte zat. Trouwens een eindje wandelen is goed voor de conditie en je gaat er niet van dood, we zijn het daarover voltallig eens.

We verlaten om 11.00 uur de parking.

Dalen via ettelijke treden naar beneden een daarvoor speciaal geplaveide passage des piéton af richting expositieruimten. Vanuit de hoogte die toch niet te onderschatten is (dat zal strak bij terugkomst serieus bergop klimmen worden) kijken we neer op de entree, zoals gebruikelijk is er aan de kassa's een drukte van jewelste. Voorbeeldig wachten we in de hier ontstane files onze beurt af om een ticket aan te schaffen. Ludo en Bart kunnen aan de kassa voor de exposanten terecht en zullen sneller binnen zijn ze moeten ook nog hun gereserveerde catalogus afhalen. François,

Werenfried, Patrick en ikzelf schaffen ons uiteraard ook een palmares aan we zijn hier niet zomaar als toeristen aangeland. Neen, alles zal vooral met kritische blik aanschouwt worden maar eerlijk als we zijn als het goed is, is het goed! Nu vlug naar binnen..... Eerst naar de verkoopstand gaan kijken je weet maar nooit! Ja hoor, meer dan keuze genoeg we zullen er eens snel ons materiaal uitvissen. Echte volbloed Italiaantjes. Wat klein maar best van tekening waarschijnlijk late zomerjongen jammer dat bieden op de prijs niet helpt. Nee, de volle pot moeten we betalen wat eigenlijk altijd te duur is maar ja wil men deze soort is men genooddaakt! Achteraf bekeken nog geen spijt van gehad niet in Amiens, niet in Lausanne. 't is maar dat je 't weet!!!

Wie er niet kon aanwezig zijn heeft iets gemist!

Omdat ik persoonlijk een voorliefde heb voor kleurkanaries en alleen daarvan maar een klein beetje ken. Is het niet moeilijk te begrijpen dat ik dit onderdeel van onze liefhebberij uitkoos en het verloop van deze vogels onder de loep genomen heb. Voor hen die net als ik daar een voorliefde voor hebben is dit iets technischer samengevat verslag bedoeld.

Gemist? Ja, volgens mijn persoonlijke mening hoe er niet moet gekeurd worden! Dat klinkt misschien pretentius maar dat is waarschijnlijk Recenzisto (Esperanto voor criticus) die weerom de bovenhand in me neemt. Ik ben bereid voor deze woorden de consequenties volledig te dragen. Dus het is wel heel erg kritisch wat ik u nu ga vertellen. Het gaat over kleurslagen die ik op de voet volg.

Gouden gele vetstofstam (Zwitsers), ongelooflijk storende witte pennen. Zelfs de buikpartijen van deze vogels waren niet egaal geel genoeg in

verhouding met de rest van het lichaam. Ik zou er geen probleem mee hebben (vleugelpennen) als er geen andere waren. Maar u kent misschien bv ook de kwaliteit van de vele aanwezige Belgische gelen. Groenen? (Zwart geel) Heb ik weinig goeie gezien! De zuiderse typen allen te hoog-geel en of te grijs. Dus niet groen genoeg laat staan egaal donker doorgekleurd. De gouden medaille enkeling was een grote schimmel met war-rige flanktekening. Er zat nog een hele mooie schimmel alleen ietsje meer phaeo, een tikje kleiner, maar mooi duidelijk gelijnde flanken en een beter aan de nieuwe standaard aangepast rugtekeningpatroon (88 punten). T.o.v. goud 5 hele punten verschil? Niet te verklaren zeg ik dan. De Zilveren medaille, goede grondkleur en zowaar intensief maar omzeggens geen flanktekening. De blauwe enkelingen die een medaille wonnen stonden niet op mijn verlanglijstje na heel de reeks te hebben bekeken. Dat wil toch ook iets zeggen niet? Overigens tussen de blauwe véél te veel vogels met overdreven mozaïek kenmerken. Deze vogels kregen dan ook nog eens de hoogste quoterings! Blijkt, althans uit deze keuring, dat ze met de blauwen de richting uitwillen zoals het zilver agaats (mozaïektypen). Ik doe hier niet aan mee, neen, geen wit met zwart voor mij, in de letterlijke zin dan. Oooh, 1 enkeling van Noël in de zilver agaats reeks, ook 88 punten als ik me niet vergis. Mijns inziens sterk ondergewaardeerd en eigenlijk een medaille waard. Het zij zo dan maar?

Bruinen, haaa die zullen sommigen interesseren. Hier toch nog enkele schimmels (phaeo)tussen het aanbod en heel wat vogels met een te lange

bevedering. Zelfs de zuiderse bruinen met wel veel tekening uit en nog sterk phaeo bruin tussen de bestreping. Als ik het goed voorheb kregen deze vogels behoorlijk hoge scores. Idem bruin wit die hier in het noorden zeg maar “grijzig” worden aangeboden door een blauwfactor bezit zijn uit het zuiden Phaeo bruin met erg donkerbruine eumelanine bestreping. Hier sla ik waarschijnlijk de bal mis! Het is mogelijk dat deze vogels eubruin tussen de bestreping hebben zoals een zwart gele groen wordt van de zwarte eumelanine. Wie hier een gestaafde mening over heeft kan me contacteren! Ze mag uiteraard van de mijne verschillen dan kunnen we onze kennis of ervaring samenvatten. Geel en wit satinet, grote reeks wit, kleine geel, maar dat is niet onvertrouwd. Het valt steeds weer op dat het niveau van de wit satinet toch hoger ligt dan van de geel. 't Zal wel de moeilijkheidsfactor zijn die hier speelt zeker? (Schimmelwaas is goed zichtbaar bij de geel satinet, dit heeft geen invloed bij de wit satinet. Hier spreek men niet over schimmel of intensief.) Nog iets wat duidelijk opviel waren de bronzen (zwart met rood) Bijna alle vogels werden in die reeks aangeboden volgens de zeg maar oude norm toch deelde men ook hier Goud, Zilver en Brons uit. Is dit geen Maximum pigment vogel? Ik dacht het wel net als bruin. Persoonlijk vind ik dit meten met twee gewichten! Verder herinner ik me jammer genoeg geen details meer dus laat ik het hier maar bij.

Nu de organisatie, dat zat precies wel goed, althans wat zichtbaar was voor de bezoeker. Mooie ruimten en behoorlijk verlicht. Dus gelegenheid om alles goed te bekijken mede door de brede gangen. Jammer was wel dat niet alle kooien waren van het ons gekende type tentoonstellingskooi. In de rekken stonden nogal wat halfopen kooien (Zuiders type – bodem en rug toe en volledig wit ook tralies) Zwarte en metaalkleurige voorfronten alles door mekaar. Dit oogt wanordelijk voor elke tentoonstelling en zeker op het niveau van een wereldshow. De pleisterhoekjes mochten ook wat groter zijn er was daar ruimte genoeg voor beschikbaar. Snackjes en

dranken aan Zwitserse tarieven dus niet goedkoop. Er was wel gedacht aan de nodige opsmuk bij wijze van hier en daar een volière met beplanting en bevolkt door allerlei pluimage. Steeds uitnodigend om een kijkje te nemen. Alles bij elkaar zeker geen spijt van dit bezoek al was het maar om er mee over te kunnen praten en je moet toch op de hoogte blijven van het gebeuren. Even tussendoor; voor je het beseft raak je anders twee jaar achterop het is me overkomen niet door onwetendheid maar door eerst de kat uit de boom te willen kijken. Naïef bleek later het onheil was geschied maar er is intussen aardig aan gewerkt. Enkel de resultaten zullen de juiste koers nog moeten bewijzen! We zien in september wel maar dat is wat anders. Terug ter zake!

Zaterdag 31 januari 19.00 uur,

Na dezelfde ettelijke trappen omhoog komen we met zijn allen buiten adem en moe van heel de dag heen en weer gereild uitgehongerd terug boven op de parking aan. Snelle controle tussen de bagage bevestigde dat onze verstekelingen (6 stuks) nog in goede conditie verkeerden. Ondertussen donker geworden verlangen we allen naar een stevige maaltijd die we voorzien hadden te nuttigen op ons logies adres. Van de in de tentoonstellingszalen te verkrijgen snacks waren door de geleverde inspanningen de calorieën al lang verbrand. Ook het nachtje tennis kijken had de reserves aangetast dus maken we wat haast en vertrekken directie direct richting Ferme. De aankomst aldaar ging niet onopgemerkt voorbij, lang zal die avond in ons geheugen staan gegrift als erg winderig, zelfs stormachtig. Wie ooit in het Zuiden de faunwind mocht ervaren kan het daar best mee vergelijken. Echt stevige wind die opgestuwd werd tegen de heuvels en blijkbaar net in de trog geconcentreerd passeren moest waar precies onze slaapstek als enige een poging tot windbreker ondernam. Alles kletterde en rammelde gedegen. Als dat maar een rustig nachtje

slapen wordt? Nog even herinneren dat er een zeventigtal centimeter sneeuw lag bij aankomst, nu hoop en al nog 40 cm. De temperatuur steeg op een etmaal ongeveer 10°C. en zou er meer dan waarschijnlijk voor zorgen dat tegen de volgende ochtend heel dat gigantische pak hagelwitte sneeuw zowaar weggesmolten was. Even inspecteren of de ons toegewezen kamers een beetje net en slaap klaar zijn. Alles was aanwezig en ruimte zat. In de kamer van de Verswijvels overnachten ze met 8 waarvan 6 zaadeters gedoemd waren de nacht door te brengen in de badkuip om de kamer nog wat zindelijk te houden. Ze werden met toewijding ondergedekt met de badhanddoek der liefde in de hoop dat ze niet onrustig zouden zijn van het door de Velux binnenvallende maanlicht. Dit was ook weerom geregeld. Na nog een kattenwasje en proper ondergoed snel naar beneden eten geblazen. In een warme geborgen met natuurkleurig hout afgewerkte kamer kunnen we met zijn zessen plaatsnemen aan bij elkaar geschoven authentiek Franse tafels. Eenvoudig maar keurig met smaak gedekt nodigen ze ons uit aan de dis. De ruimte geurt naar het brandend platanenhout zonder dat het stoort het zal ons smaken! De kaart met bravoure gepresenteerd en gretig door ons gezelschap aangenomen. Werenfried is al naarstig op zoek naar iets wat hem bekend is hij durft zich nooit een experimentje trakteren. Met bijstand van vader en ons enige vlot Frans pratend heerschap bepaald de wijsvinger onder het lijntje van gevuld groenten pannenkoekje zijn keuze. Ik beslis snel en zeg al lachend, “doe er maar twee ik lust dat wel”. De anderen nemen wat krachtiger en zullen deels een in de herfst geslacht everzwijn met garnituur en aardappelen onderhuids naar België meesmokkelen. Een wijntje van het huis voor de gegadigden met ieder een occasioneel aperitiefje maakt dit etentje verschillend van alledag. Al pratend over de opgemerkte bevindingen werkten we hongerig maar smaakvol de maaltijd ontspannend naar binnen. De spleetogjes loochende de achterstallige slaap niet en lieten weinig tijd voor lang nakaarten. Een gedegen nachtrust ware welkom om de terugreis veilig tot een goed eind te brengen. Iedereen

was tot dusver tevreden en al keuvelend, snode plannen smedend voor 2005 liepen we langzaam de trap op om onder de wol te kruipen.

Zondag 01 februari 2004.

De volgende ochtend na een goeddoende nachtrust verscheen iedereen goed gehumeurd aan het ontbijt. De verrassing was compleet wanneer we samen onze Werenfried uitgebreid feliciteerden met zijn 23ste verjaardag. Hij had zeker gedacht dat we door heel dit gebeuren daaraan voorbij zouden gaan. Mis dus! Even later betaalden we ons gelag en het sprookje liep naar zijn eind met aanvang van de terugreis.

Guido

ORNITHOLOGISCH WERELD -
KAMPIOENSCHAP BELGIË

16 - 17 - 18 / 01 / 2026

V.V.W. LEDEN: WIE KWEEST WAT?

Brands Cor – Mobiel: +32(0)471-39 80 06 – Mail: cor.brands@telenet.be

Europese: Noordse Goudvink wildkleur – Bruin putters mutatie – Barmsijs cabaret wildkleur – Barmsijs cabaret D.F ook in bruin barmsijs cabaret bont.

De Greef Koen – Mobiel: + 32(0)495-50 93 84

Kleurkanaries: Rood vetstof - Rood Mozaïek

Meeus Frank – Mobiel: +32(0)498-57 20 03 – Mail: frapexoolint@telenet.be

Parkieten: Engelse grasparkiet, diverse kleuren – Kleurgrasparkieten, div. kleuren – Groen Geel Voorhoofd Kakariki – Rode Lori's – Lori's v.d. Blauwe Bergen – Violet Lori's – Jardines – Rose Kakatoe

Peeters Johan – Mobiel: +32(0)479-34 98 18 – Mail: peeters.johan@proximus.be

Europese: Sijs wildkleur – Kleine Putter wildkleur – Kleine Europese Goudvink wildkleur

Exoten: Chinese groenvink wildkleur

Van Berendonck Lode – Mobiel: +32(0)475-30 55 76

Exoten: Gordelgrasvinken in wildkleur, Bruin en SL Ino - Maskeramadines en Roodkop papegaai amadines wildkleur – Padda's wildkleur en Wit, Opaal.

Van Der Schoot Bruno – Mobiel: +32(0)476-72 20 68-Mail: bruno.vander-schoot@gmail.com

Kleurkanaries: Recessief wit, Geel mozaïek

Van Gool Eddy – Mobiel: +32(0)497-20 28 82

Kleurkanaries: Lipochoom Geel en Isabel geel

Van Steen Jan – Mobiel: +32(0)498-53 27 25 - Mail: janvansteen99@gmail.com

Postuurkanaries: Noordse Frisé

Verswijvel Guido – Mail: verswijvel_guido@skynet.be

Kleurkanaries: Agaat Wit Dominant, Agaat geel en Isabel geel.

Verswijvel Werenfried – Mail: werenfriedv@hotmail.com

Kleurkanaries: Bruin Opaal Wit Dom. & Rec. – Agaat Opaal Wit Rec. – Isabel Geel - Isabel Opaal Wit Rec. – Isabel Opaal Geel – Agaat Geel – Bruin Mogno - Ook splitvogels.
